

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyň: **a) T. P.**, a **b) A. P.**, obě zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 11. 6. 2014, č. j. 57 A 118/2013 – 66,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 29. 7. 2014 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku, kterou žalobkyně doplnily prostřednictvím svého zástupce podáním ze dne 8. 8. 2014. Stěžovatelky poukázaly na závěry, k nimž dospěl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, a uvedly, že mají na území České republiky fungující společnost, jejíž chod jsou povinny zajišťovat a za tímto účelem požadují možnost setrvat na území České republiky minimálně po dobu vedeného soudního řízení. Vyjádřily přesvědčení, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být žádným jiným osobám způsobena jakákoliv újma. Pokud by však stěžovatelky byly nuceny strávit dobu, po kterou bude vedeno soudní řízení, mimo území České republiky, nebudou se moci účastnit na chodu společnosti, čímž bude zásadně ohrožen její provoz, což může vést až k zániku samotného podnikání. Společnost stěžovatelek je přitom fungující, zdravou společností, která odvádí v České republice daně. Podle stěžovatelek je nepochybně ve veřejném zájmu, aby na území České republiky podnikaly právě společnosti, jako je ta, kterou vedou stěžovatelky, které generují zisk, řádně plní své povinnosti a jsou pro společnost přínosem. Nelze ani opomíjet právo stěžovatelek na spravedlivý proces, ke kterému patří i možnost, aby se osobně účastnily soudního řízení a měly možnost být v přímém kontaktu se svým zástupcem. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti budou stěžovatelky o toto své oprávnění připraveny. S nepřiznáním odkladného účinku se navíc bezprostředně pojí povinnost stěžovatelek vycestovat z území České republiky, což s sebou nese nutnost vynaložit nezbytné náklady na cestu do vlasti, okamžité ukončení veškerých aktivit a

vyčkávání v nejistotě, kdy bude stěžovatelkám opět umožněn návrat zpět a možnost pokračovat v podnikání na území České republiky.

[2] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[3] Zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze doložit nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

[4] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tedy :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[5] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na jeho osobě a konkrétní situaci. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalovaného, jejíž úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku pobytu cizinců v České republice.

[7] Z výše uvedených tvrzení stěžovatelek i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovatelkám je skutečná a intenzivní. Rozhodnutí o neprodloužení povolení

pokračování

k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání na území České republiky nepochybně velmi silně zasahuje do soukromé a eventuálně i rodinné sféry stěžovatelek. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Vykonatelnost rozhodnutí o neprodlení povolení k dlouhodobému pobytu představuje pro stěžovatelky nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se tento výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí neodložily. Pozbytí oprávnění pobývat na území České republiky by mělo nepochybně za následek i ztižení možností stěžovatelek uplatnit svá práva v řízení u soudu.

[8] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem související s pobytem cizinců na území České republiky, který je zajišťován mj. i tím, že cizinci kteří k tomu nejsou oprávněni, se na tomto území zdržovat nemohou. V daném případě však přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána a nejedná se tedy o legalizaci pobytu stěžovatelek na území České republiky. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[9] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu